

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/677/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511213658
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2511213658.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a sudcov Mgr. Dušana Čima a JUDr. Jána Mihala v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, zast. splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanej: U. T., nar. X. X. XXXX, bytom T. S., U. XXX, o 436,33 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 15. októbra 2012 č. k. 9C/242/2011-61 v znení opravného uznesenia rovnakého súdu z 12. augusta 2014 č. k. 9C/242/2011-112 a dopĺňaciemu rozsudku rovnakého súdu z 23. apríla 2014 č. k. 9C/242/2011-108 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti veci samej potvrdzuje a v časti vyhradzujúcej rozhodnutie o trovách konania samostatnému uzneseniu ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Dopĺňací rozsudok súdu prvého stupňa mení tak, že určuje za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti zmluvnú podmienku vyjadrenú v článku II. bode 2.3 Dodatku k zmluve o pripojení uzatvoreného 7. februára 2008 medzi obchodnou spoločnosťou Telefónica O2 Slovakia, s.r.o., Bratislava, Viedenská cesta 5 a žalovanou spôsobom: „Záujemca, resp. Účastník a Poskytovateľ sa dohodli, že ak Záujemca, resp. Účastník poruší niektorú z povinností podľa tohto Dodatku, Záujemca, resp. Účastník sa zaväzuje uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 10.762,19 Sk.“.

odôvodnenie:

Napádaným rozsudkom z 15. októbra 2012 č. k. 9C/242/2011-61 (ďalej len „rozsudok“) súd prvého stupňa I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi 86,31 eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 32,66 eur od 12. júna 2008 do zaplatenia, zo sumy 35,47 eur od 12. júla 2008 do zaplatenia, zo sumy 1,99 eur od 9. augusta 2008 do zaplatenia a zo sumy 8,98 eur od 17. júla 2009 do zaplatenia; II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a III. vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne samostatným uznesením. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil právne ust. § 48 ods. 2, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2 a 4, § 491, § 517, § 544 ods. 1 a 2 a § 588 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb.); § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách a poukazom na § 3 a § 10a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O. z.; vecne potom závermi o existencii právneho vzťahu právnej predchodkyne žalobkyne (obchodnej spoločnosti Telefónica O2 Slovakia, s.r.o., Bratislava, Viedenská cesta 5) a žalovanej na základe Zmluvy o pripojení č. 948020049 a Dodatku k nej uzatvorených 7.2.2008 (keď ustálil, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, keďže zmluvnými stranami boli na jednej strane právna predchodkyňa žalobkyne ako dodávateľ a na druhej strane žalovaná ako spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, keďže sa jednalo o štandardnú formulárovú zmluvu právnej predchodkyne žalobkyne) a o opodstatnenosti požiadaviek žalobkyne (na ktorú bola pohľadávka postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok z 11.12.2008) na úhradu ceny služieb poskytnutých

žalovanej právnou predchodkyňou žalobkyne v celkovej sume 86,31 eur (súčet súm faktúr za poskytnuté a odobraté verejné telekomunikačné služby /78,98 + 32,66 +35,47 +1,99 = 149,10 eur/ a úrok z omeškania 7,21 eur, po odrátaní dodatočne zaplatených súm žalovanou dňa 21.4.2009 v sume 35 eur a 16.7.2009 v sume 35 eur), v ktorej časti aj žalovaná nárok žalobkyne uznala. Ďalej dôvodil, že priznal žalobkyni aj úrok z omeškania v zákonnej výške z každej splatnej vyfakturovanej sumy tvoriacej žalovanú sumu a to od nasledujúceho dňa po uplynutí splatnosti každej splatnej vyfakturovanej sumy až do zaplataenia. Žalobkyňa sa okrem nároku na zaplataenie ceny za poskytnuté služby domáhala aj zaplataenia zmluvnej pokuty dohodnutej pri uzavretí zmluvy o pripojení v prípade porušenia niektorej z povinností žalovanou, pričom v prejednávanej veci išlo o prípad porušenia zmluvných záväzkov žalovanej, ktorá neuhrádzala platby za poskytnuté elektronické komunikačné služby riadne a včas. Súd prvého stupňa však príslušné dojednanie v čl. II. bode 2.3 Dodatku považoval za neprimeranú sankciu a za neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku na ujmu spotrebiteľa, nakoľko podstatou dojednanja je rovnaká výška zmluvnej pokuty bez ohľadu na čas ostávajúci do konca doby viazanosti či závažnosť porušenia zmluvnej povinnosti, pričom z obsahu Zmluvy ani Dodatku nevyplýva naviazanosť zmluvnej pokuty na výšku poskytnutej zľavy z kúpnej ceny telefónu. Zmluvná pokuta patrí dodávateľovi podľa zmluvného dojednanja aj v prípade, ak nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože stačí len úkon spotrebiteľa, ktorý smeruje k ukončeniu zmluvy, pričom ukončenie ako také vôbec nemusí ani nastať - v predmetnom konaní si žalobkyňa odvíja právo na zaplataenie zmluvnej pokuty od nesplnenia povinnosti zaplatiť splatné faktúry za poskytnuté služby, keď pre neplnenie si povinností žalovanou bola žalobkyňa oprávnená od zmluvy odstúpiť. Po vyčerpaní služieb v rámci zvoleného účastníckeho programu pritom dodávateľ preukázateľne už neposkytuje spotrebiteľovi služby za tak zvýhodnené ceny ako je to v rámci dojednaného programu, preto zmluvná pokuta v tomto rozsahu pôsobí ešte neprimeranejšie. Ďalej dôvodil, že zmluvná pokuta bola dojednaná len pre prípad nezaplataenia splatnej ceny za služby, resp. porušenia povinností upravených vo vymedzených článkoch dodatku, ktoré nesúvisia s predajom mobilného telefónu alebo iného koncového zariadenia, ktorým užívateľ prijíma služby. Z uvedených dôvodov potom ani neobstojí tvrdenie žalobkyne, že dojednaním zmluvnej pokuty mala byť naplnená jej funkcia ako paušalizovanej náhrady škody, ktorá postupcovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s postupcom. Preto súd prvého stupňa dojednanja týkajúce sa zmluvnej pokuty považoval za podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v právach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, sankcionované neplatnosťou, a preto žalobu žalobkyne v časti nároku na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 357,24 (správne 357,23 eur) eur zamietol. Žalobkyňa sa žalobou dožadovala zaplataenia jej sumy 436,33 eur s príslušenstvom, ktorá suma pozostáva zo sumy 79,10 eur za žalovanou neuhradené služby a sumy 357,23 eur predstavujúcej zmluvnú pokutu (majúcu predstavovať ekvivalent zvýhodnenia, ktoré predchodkyňa žalobkyne poskytla žalovanej v podobe zvýhodnenej ceny za mobilný telefón), súd prvého stupňa žalobe vyhovel len v časti 79,10 eur a príslušných úrokov z omeškania (plynúcich a aj tých vyčíslených v žalobe sumou 7,21 eur). Vyhradenie rozhodnutia o trovách konania samostatnému rozhodnutiu (uzneseniu) bolo potom odôvodnené len poukazom na § 151 ods. 1 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) bez bližšieho odôvodnenia.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie iba žalobkyňa a to iba čo do tzv. zvyškového zamietnutia žaloby (t. j. v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty 357,23 eur) s primárnym návrhom na zmenu rozsudku v napadnutej časti vyhovením žalobe aj v takejto časti, alternatívne navrhla rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodila, že medzi účastníkmi bola zmluvná pokuta dojednaná písomne v dodatku k zmluve (ktorý nebol rozsiahly a suma zmluvnej pokuty bola na ňom zvýraznená), ktorý žalovaná podpísala a svojim podpisom vyjadrila súhlas s jeho obsahom a teda aj so stanovenou výškou zmluvnej pokuty. V prípade porušenia zmluvných podmienok v zmysle bodu 2.3 dodatku bola žalovaná povinná uhradiť žalobkyni zmluvnú pokutu spočívajúcu v cene telefónu a paušalizovanej náhrade škody, ktorá pôvodnej veriteľke vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny a porušenia povinností žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaná porušila povinnosti vyplývajúce zo zmluvy (žalovaná neuhradila ani jednu faktúru a teda porušila povinnosti vyplývajúce z daného záväzkového vzťahu hneď na začiatku), je povinná znášať z toho vyplývajúce sankcie. Zmluvná pokuta má zohľadňovať zľavnenú cenu mobilného telefónu a v prípade predčasného ukončenia zmluvného vzťahu v dôsledku porušenia povinností zabezpečiť návratnosť prostriedkov investovaných postupcom do zľavy pri predaji telefónu. Výšku zmluvnej pokuty považuje žalobkyňa za primeranú, pri neprimerane nízkej alebo žiadnej zmluvnej pokute by totiž nebola naplnená jej podstatná funkcia, a to že práve hrozba

sankcie vo výške, na ktorej sa zmluvné strany písomne dohodli pre prípad neplnenia povinnosti zo strany klienta, ho prinúti dodržiavať zmluvné ustanovenia. Poukázala na judikatúru viacerých krajských súdov.

Dopĺňacím rozsudkom z 23. apríla 2014 č. k. 9C/242/2011-108 (ďalej len „dopĺňací rozsudok“), súd prvého stupňa určil, že „zmluvná podmienka uvedená v dodatku k zmluve o pripojení zo 7.2.2008, článok II. bod 2.3 slovné vyjadrená tak, že záujemca, resp. účastník a poskytovateľ sa dohodli, ak záujemca, resp. účastník poruší niektorú z povinností podľa tohto dodatku, záujemca, resp. účastník sa zaväzuje uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 357,23 eur, je neprijateľná“. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 153 ods. 4 a a § 166 ods. 1 a 2 O. s. p., vecne nerozhodnutím o celom predmete konania, ak neuviedol zmluvnú podmienku, vyhodnotenú za neplatnú pre neprijateľnosť vo výroku rozsudku, hoci v odôvodnení rozsudku uviedol, že dojednania týkajúce sa zmluvnej pokuty vo výške 357,23 eur považoval za podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v právach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa a potrebou doplnenia rozsudku, ktorý doposiaľ z dôvodu podania odvolania žalobkyňou nenadobudol právoplatnosť.

Hoci odvolaním bol napadnutý len rozsudok (ten prvotný), jeho obsahom sa spochybňuje i vyhodnotenie dojednania o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľnú zmluvnú podmienku a to je aj dôvodom, pre ktorý sa odvolací súd musí zaoberať pri svojom rozhodovaní námietkami voči rozsudkom obom (ako aj oboma takýmito rozhodnutiami, samozrejme len v rozsahu, v akom tieto nekonvencujú odvolateľke).

Uznesením Okresného súdu Piešťany z 12.8.2014 č. k. 9C/242/2011-112 súd prvého stupňa opravil záhlavie rozsudku v časti označenia žalobkyne tak, že správne má byť uvedené „EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803“. Právne ho odôvodnil ust. § 164 O. s. p. a vecne potrebou odstránenia zrejmej nesprávnosti v označení žalobkyne v úvodnej časti rozsudku, ku ktorej došlo v písomnom vyhotovení rozsudku.

Žalovaná odvolací návrh nepodala.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 a ods. 2 písm. b/ O. s. p. vec v medziach odvolania žalobkyne, teda s preskúmaním správnosti rozsudku v jeho zamietajúcej časti veci samej a celého dopĺňacieho rozsudku (pretože rozhodnutie o tzv. zvyškovom zamietnutí žaloby a ďalšie rozhodnutie o neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej podmienky mali charakter rozhodnutí na sebe vzájomne závislých; „rozhodnutie“ o trovách konania bolo naopak závislým na výsledku konania ako celku, teda i na čo aj len čiastočne napadnutom rozhodnutí vo veci samej) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania (pretože tu síce šlo /aj/ o vec samu, na druhej strane však nie aj o ktorýkoľvek zo zákonom ustanovených prípadov potreby pojednávania takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu, nakoľko tu nevznikla potreba dopĺňania ani opakovania dokazovania, nešlo tu o konanie vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a pojednávanie odvolacieho súdu si nevyžadoval ani žiaden dôležitý verejný záujem), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 O. s. p.), čo sa fakticky týkalo i dopĺňacieho rozsudku, ktorý však bolo nutné pre jeho neúplnosť formálne zmeniť (§ 220 O. s. p.). Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 30.9.2015 (§ 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O. s. p.).

Čo sa týka správnosti argumentácie súdu prvého stupňa použitej na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnení oboch rozsudkov; i keď v prípade rozsudku dopĺňacieho šlo v jeho odôvodnení skôr o odkaz na už skôr vydaný čo do výroku neúplný rozsudok), odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľky) dôvod s touto nesúhlasiť. U dôvodov predostretých okresným súdom dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo (samozrejme bez ambície presvedčiť kohokoľvek, najmä nie niekoho s celkom jednoznačným záujmom na inom výsledku konania) by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 219 ods. 2 O. s. p.), odvolací súd však v tejto konkrétnej veci musí urobiť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa tak s tzv. odvolacími námietkami a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvého stupňa dopĺňa (§ 219 ods. 2 O. s. p. in fine) nasledovné :

Vo vzťahu k procesnej stránke veci platí, čo už tunajší súd v minulosti uzavrel v iných skutkovo obdobných veciach (napr. vo veci vedenej ním pod sp. zn. 10Co/362/2010 a Okresným súdom

Dunajská Streda pod sp. zn. 8C/40/2010), teda že z úpravy ustanoveniami § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. už k času rozhodovania rozsudkom súdu prvého stupňa vyžadujúcim si jeho doplnenie i k času rozhodovania odvolacieho súdu týmto jeho (práve odôvodňovaným) rozsudkom vyplýva, že už skôr existujúca možnosť súdu v rozsudku, týkajúcom sa sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (podľa odseku 3 účinného už od 15. októbra 2008) bola nahradená povinnosťou vydať takéto rozhodnutie vtedy, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky a súčasne nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie (odsek 4 účinný od 1. marca 2010).

Takáto úprava je procesným ekvivalentom obdobnej úpravy nachádzajúcej sa od 1. marca 2010 v ustanovení § 53a O. z. (teda v tzv. hmotnom práve), pričom jej špecifikom je, že na jej základe súd i v tzv. sporovom konaní (zásadne ovládanom dispozičným princípom), hoc aj len v takom, kde má základná požiadavka žalobcu pôvod v spotrebiteľskej zmluve, môže dotvoriť jeho predmet (konania) tým, že aj bez výslovného návrhu niektorého účastníka konania (vyjadreného buď v žalobe alebo vzájomnej žalobe) určí neplatnosť zmluvnej podmienky s poukazom na jej neprijateľnosť. Nie je rozhodné, či žalobu v takejto veci podal dodávateľ, spotrebiteľ alebo príslušné združenie, ale len to, že výsledky vykonaného dokazovania smerujú k rozhodnutiu v neprospech dodávateľa alebo naopak v prospech spotrebiteľa preto, že niektorá podmienka alebo aj viaceré takéto podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú neprijateľné. Takéto určenie (neprijateľnosti a neplatnosti) je tu potom zjavne pre spotrebiteľa za účelom jeho zvýšenej ochrany zaručovanej i na nadnárodnej úrovni (ustanovením povinnosti reagovať na porušenie noriem spotrebiteľského práva aj bez výslovného návrhu spotrebiteľa) a tiež v smere eliminovania rizika výskytu neprijateľných podmienok (v tejto súv. por. najmä tzv. hmotnoprávnu povinnosť dodávateľa sa zdržať používania podmienky určenej za neprijateľnú i vo vzťahoch s ostatnými spotrebiteľmi podľa § 53a ods. 1 O. z.), na druhej strane však i na ochranu dodávateľa takýmto určením dotknutého (ako ustanovením možnosti brojiť aj proti samostatnému výroku o určení neprijateľnosti a neplatnosti podmienky, ktorý by tu nebyť úpravy z ust. § 153 ods. 4 O. s. p. byť nemusel, tak i ustanovením prípustnosti dovolania v takýchto prípadoch a umožnením tak osobe rozhodnutím dotknutej toto napadnúť i za pomoci mimoriadneho opravného prostriedku).

Ak potom i v tejto konkrétnej (tu odôvodňovanej) veci musia platiť závery z vyššie zmienenej skôr prejednanej a tiež rozhodnutej inej veci, zopakovať je namieste (v tomto prípade už hmotnoprávne), že vo vzťahu k určeniu dojednaní o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku neplatí to, čo u úrokov z omeškania, čiže nie je tu obdoba žiadnej obraznej „záchranej brzdy“ v podobe nástupu zákonných úrokov z omeškania (pre prípad výpadku tých dojednaných zmluvne, avšak pri uplatnení noriem spotrebiteľského práva neprijateľne). Logickým dôsledkom toho (i pre odlišnosť v charaktere ochrany normami spotrebiteľského práva - oproti úprave z noriem občianskeho práva vo všeobecnosti) musí byť, že dojednanie o zmluvnej pokute môže z pohľadu prijateľnosti (a platnosti) podmienky buď obstať alebo naopak padnúť len ako celok (i so všetkými rizikami z toho pre strany zmluvného vzťahu plynúcimi, opäť na rozdiel od bežnej úpravy zmluvných pokút v ust. §§ 544 - 545 O. z. a práva súdu ich výšku znížiť podľa § 545a O. z.).

Ak potom síce slovenský právny poriadok neustanovuje (na rozdiel od výšky úrokov z omeškania) pre výšku zmluvných pokút žiaden strop (obmedzenie) a principiálne by šlo akceptovať i obhajobu konkrétnej výšky zmluvnej pokuty v prejednávanej veci záujmom operátora mobilnej telekomunikačnej siete na doplatení zľavy z ceny telefónu, poskytnutej v očakávaní riadneho plnenia si povinností zo strany jeho zákazníka (ak sa príslušné očakávanie nenaplní) a na zaplatení paušalizovanej náhrady škody za rovnako očakávaný (avšak počínaním zákazníka zmarený) stav nárastu majetku operátora o platby za služby počas doby viazanosti; prijať nešlo konkrétnu podobu dojednaní o tzv. pevnej zmluvnej pokute (nezohľadňujúcej najmä faktor dĺžky zotrvania spotrebiteľa pri riadnom plnení povinností, vyplývajúcich mu zo zmluvy).

Práve toto (nezakotvenie - v zmluvnom dojednaní, o ktoré tu ide - takého spôsobu určenia výšky zmluvnej pokuty, ktorý by bol schopný vyhodnocovať aj pomer dĺžky času „stráveného“ riadnym plnením si zmluvných povinností spotrebiteľom a dĺžky času, v ktorom to takto naopak nebolo) i v spojitosti s nutnosťou dodávateľa (veriteľa) sa v spotrebiteľských vzťahoch takpovediac „trafiť“ (aby dojednanie

ešte šlo považovať za prijateľné a preto tiež za platné) potom aj v prejednávanej veci podľa názoru tunajšieho odvolacieho súdu musí mať za následok 1. záver o neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej podmienky a 2. nemožnosť vyhovieť žalobe v časti opretej o takúto podmienku (s nemožnosťou nič na tomto zmeniť akýmkoľvek dôkazom vrátane odvolateľkou naznačovanej potreby zisťovania možnosti žalovanej individuálne ovplyvniť znenie podmienky v tzv. formulárovej zmluve - keďže v tomto prípade treba pripomenúť iný skorší záver tunajšieho súdu z jeho rozhodovania v tzv. spotrebiteľských veciach a to ten, podľa ktorého je to v takýchto veciach vždy protivník spotrebiteľa, ktorý má dôkazné bremeno na preukázanie všetkého, čo by mohlo byť jemu na prospech a naopak spotrebiteľovi na neprospech, pričom preukázanie tu musí byť bezpečné, teda spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti a takéto bremeno ani žalobkyňa z prejednávanej veci neunesla).

Preto bolo zamietnutie žaloby v napadnutej časti veci samej, rovnako ako aj určenie súdom prvého stupňa sponchybnenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú potrebné považovať za správne a namiesto bolo v takýchto častiach prvý rozsudok i doplniaci rozsudok k nemu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdiť (v prípade prvého rozsudku priamo a u doplnacieho rozsudku s jeho len formálnou právnou zmenou bez zmeny podstaty rozhodnutia za použitia ust. § 220 O. s. p., keďže v tomto prípade bolo treba napraviť opomenutia súdu prvého stupňa I. konkretizovať účastníčky zmluvy zo 7.2.2008 a II. vysloviť podmienku aj za neplatnú /nielen neprijateľnú/ a pre rozhodovanie odvolacieho súdu až po 1. júni 2014 reagovať tiež na zmenu v právnej úprave, v dôsledku ktorej je tu povinnosť do výroku rozsudku prevziať presné znenie podmienok určených za neprijateľné /v tejto súv. por. i čl. II a VIII zákona č. 106/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa O. z. v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov/).

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a aj h/ O. s. p. a odseku 2 rovnakého ustanovenia však odvolací súd musel zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku vyhradzujucom rozhodnutie o trovách konania samostatnému rozhodnutiu (uzneseniu) a v takejto časti vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Toto „rozhodnutie“ súdu prvého stupňa totiž neobsahovalo žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré súd prvého stupňa nerozhodol o trovách konania a z pohľadu niekdajšej terminológie procesného práva bolo tak i nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov (ktorá vada za dnešnej právnej úpravy predstavuje jednu z foriem odňatia účastníkom konania postupom súdu reálnej možnosti konať pred súdom). Možnosť uvedenia takýchto dôvodov bola pritom v tejto konkrétnej veci značne obmedzená tým, že ustanovenie § 151 ods. 3 O. s. p. (súdom prvého stupňa ani nespomínané) síce obsahuje len demonštratívny (príkladný) výpočet zložitých prípadov, v ktorých takýto postup (odloženie rozhodnutia o trovách konania až na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej) prichádza do úvahy, o žiaden z príkladov tam uvedených však tu ísť nemohlo (nešlo o väčší počet účastníkov ani o viac uplatňovaných nárokov, nakoľko počet účastníkov i uplatňovaných nárokov bol u tohto konania ako konania sporového najnižším možným - dve účastníčky a jeden nárok) a preto by súd musel nájsť iný dôvod, pre ktorý by táto konkrétne vec mala byť považovaná za zložitý prípad.

O trovách odvolacieho konania napokon odvolací súd nerozhodol podľa § 224 ods. 4 O. s. p., nakoľko i nesprávne rozhodnutie podľa § 151 ods. 3 O. s. p. (s nutnosťou jeho zrušenia) zakladá povinnosť súdu prvého stupňa rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.